

ПОВОДОМ ЧЛАНКА:

"Кад ти непријатељи постану пријатељи, шта ти постану пријатељи?"

<http://facebookreporter.org/2015/10/22/%D0%BC%D0%B8%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D0%BA%D0%BE-%D1%88%D0%B5%D0%BA%D0%BB%D0%B5%D1%80-%D0%BA%D0%B0%D0%B4-%D1%82%D0%B8-%D0%BD%D0%B5%D0%BF%D1%80%D0%B8%D1%98%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%99%D0%B8-%D0%BF%D0%BE%D1%81/#comment-65533>

23 10 20015

МОЖЕ ЛИ ЧОВЕК ДА БУДЕ ПРИЈАТЕЉ ДРУГОМЕ АКО НИЈЕ СВОЈОЈ ДЕЦИ?

Хвала господи Шеклеру за овај чланак и Жанетићу за објашњење суштине деловања СНС.

Пошто ови властодршци сталним задуживањем Србије и народа лепо, богато, задовољно живе на рачун наше деце, унука,... , који ће морати да грцају отплаћујући њихове кредите, питам се да ли смо ми пријатељи наше деце, наших унука,...., када све то подносимо. То трпљење и та небрига за нашу децу, наше унуке, ... , се сада јасно исказује непотписивањем на:

<http://www.peticije24.com/sssss>

захтева Народној скупштини да разреши, природно пре избора, председника Републике Томислава НИКОЛИЋА и ВЛАДУ, а тиме њеног председника Александра ВУЧИЋА и њеног потпредседника, министра, Ивицу ДАЧИЋА.

Будите пријатељи своје деце, својих унука, ... , и придружите се досадашњим потписницима да спречимо даље задуживање на њихов рачун.

Ко није пријатељ својој деци, својим унуцима,..., он не може никоме да буде пријатељ, чак ни самом себи.

Љубомир Т. ГРУЈИЋ